

[Kofod-Svendsen]

Jeg kom også selv, da jeg læste lovforslagene igennem, til at tænke på de henvendelser, vi har fået om samordningsfradraget, og jeg er klar over, at det er et kompliceret emne, og at det heller ikke er gratis. Jeg så gerne, om finansministeren ville uddybe nogle af de tanker, som finansministeren og regeringen gør sig om spørgsmålet, for én ting er, at man ikke lige kan ændre det, men der er jo nogle grænsetilfælde, hvor det i hvert fald ikke virker helt rimeligt, for nu at sige det diplomatisk, og derfor ville jeg være taknemlig for en kommentar.

Der er imidlertid et principielt spørgsmål, jeg gerne vil tage op, og det vedrører lovforslag nr. L 151, hvor der i § 1 står:

»De bestemmelser i denne lov, der omhandler tjenestemænds efterlevende ægtefæller, omfatter også registrerede partnere.«

Nu kan man have forskelligt syn på loven om registreret partnerskab, men vi ønsker ikke, når vi principielt var imod den lov, at stemme for hele følgelovgivningen. Så uanset at regeringen, selv om den stemte imod, føler sig forpligtet til at følge det op, må vi fra Kristeligt Folkepartis side bede om, at man gør det i en særlig lovgivning, for hvis man som her sætter det ind sammen med andre forslag, vi ellers kan gå ind for, må vi altså meddele, at vi vil stemme imod lovforslaget. Ikke fordi vi er uenige i de andre spørgsmål, men vi synes, vi ville foretage en hel kovending, hvis vi automatisk fulgte noget op, som vi er uenige i, så dette siger jeg som en rent principiel tilkendegivelse. Jeg er lidt ked af, at man sådan klasker mange ting sammen, som ikke nødvendigvis logisk hænger sammen, i én lov, for der kan være én bestemmelse, som man af en eller anden grund ikke ønsker, og så tvinges man faktisk til at stemme imod de øvrige forslag, som man ellers er enig i.

I øvrigt synes jeg også, at der, sådan som forslaget foreligger, skabes en uretfærdighed over for bestemte grupper. Lad mig give et eksempel: Hvis en bror har boet sammen med sin søster i 25 år efter at være blevet ansat som tjenestemand og så dør som, skal vi sige 52-årig, er der da noget urimeligt i, at søsteren ikke kan blive lige så godt tilgodeset som en registreret partner. Det kunne også være en tjenestemand, der efter at have taget sig af sin mor eller far døde som 55-årig, men hvis moder og fader levede vældig længe. Hvis man mener, at mennesker, som har boet under samme tag, skal have be-

gunstige vilkår, synes jeg nok, der er andre grupper, der har delt livet sammen, hvis man kan bruge den formulering, som i grunden kommer i klemme.

Vi går imod af principielle grunde, men vi synes altså også, at man, når man begynder at udvide ægteskabsbegrebet, med lige så stor ret kunne inddrage nogle andre grupper.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne begynde med at takke for den overvejende positive modtagelse, som disse lovforslag har fået. Det var måske ikke helt overraskende, at modtagelsen var imødekomende, men det er jo rart, når virkeligheden passer til forventningerne.

Til hr. Hans Jørgen Jensen vil jeg gerne sige, at jeg ikke betragter de ændringer, der sker vedrørende organisationsansvar i lovforslag nr. L 152, som revolutionerende; jeg betragter dem som en stilfærdig tilpasning, og jeg er glad for, at hr. Hans Jørgen Jensen finder, det er en rimelig tilpasning i forhold til, hvad der sker på det private arbejdsmarked. Sådan ser jeg også på det: en stilfærdig og rimelig tilpasning af forholdene. Og sådan er det også mit indtryk at organisationerne på det offentlige arbejdsmarked ser på det.

Hr. Hans Jørgen Jensen stillede et konkret spørgsmål, der blev fulgt op af hr. Ole Henriksen, nemlig vedrørende bemærkningerne til lovforslagets nr. 13 om samspillet mellem disse bestemmelser og grundlovens § 27, hvorefter ingen kan ansættes som tjenestemand uden at have dansk indfødsret. Svaret, som jeg meget gerne uddyber og illustrerer yderligere under udvalgsarbejdet, og som er kort skitseret umiddelbart efter, er, at de ansættes på tilsvarende vilkår som tjenestemænd. Det er et begreb, vi også kender andre steder. Der er således en række LO-grupper, der er ansat på funktionærlignende vilkår. De er altså ikke funktionærer, men er ansat på lignende vilkår. Tilsvarende her.

Hr. Ole Henriksen var endvidere inde på, om det i givet fald også kunne anvendes for andre nationaliteter. I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på, hvad der står i bemærkningerne, nemlig at bemyndigelsen alene forudsættes anvendt, når det er påkrævet for at opfylde EF-reglerne. Det er altså ikke regeringens hensigt, at den skal anvendes bredt, men kun, at vi skal